

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ♠ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

תמורה-יש בקרבנות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עשה שוגג כמזיד בתמורה, ולא עשה שוגג כמזיד במקדשין.	ר' יוסי בר' יהודה:											■
הכלאים, והטרפה, והיוצא דופן, וטומטום ואנדרוגינוס - לא קדושין ולא מקדשין.	ר' אלעזר:											■
מ"ט דר' יוסי בר' יהודה?												♠
אמר קרא: יהיה קודש - לרבות שוגג כמזיד.												♠
ה"ד שוגג כמזיד?												♠
כסבור שהוא מותר להמיר, גבי תמורה - לקי, גבי קדשי' - לא לקי.	חזקיה:											!
[לישנא אחרנא: גבי תמורה - קדיש, גבי קדשים - לא קדיש].												!
כסבור לומר תמורת עולה, ואמר תמורת שלמים, גבי תמורת שלמים - קדיש, גבי קדשים - לא קדיש.	ר"ל ור' יוחנן:											!
[ל"א], כסבור לומר שחור ואמר לבן, גבי תמורה - לקי, גבי קדשים - לא לקי.												!
באומר תצא זו ותיכנס זו, גבי קדשים באומר קדשים שנוולד בהם מום נאכלין בלא פדיון - לא לקי, גבי תמורה - לקי.	ר' יוחנן:											!
באומר אכנס לבית זה ואקדיש ואמיר מדעתו, ונכנס והמיר והקדיש שלא מדעתו, גבי תמורה - לקי, גבי קדשים - לא לקי.	רב ששת											!
הכלאים והטרפה וכו'.	ר"א											■
לא קדושין - בתמורה, ולא מקדשין - לעשות תמורה.	שמואל:											■
ומאחר שאין קדושין, מהיכן מקדשין? אלא אי אתה מוצא אלא במקדיש בהמה - ואח"כ נטרפה, במקדיש ולד - ויצא [דרך] דופן, אבל כלאים וטומטום ואנדרוגינוס אי אתה מוצא אלא בולדי קדשים, ואליבא דרבי יהודה דאמר הולד עושה תמורה.	תניא, אמר רבי:											■
מ"ט דר' אלעזר - ככהמה טמאה, מה בהמה טמאה - לא קרבה ולא נחתא לה קדושת הגוף, אף הנך דלא קרבי לא נחתא להו קדושת הגוף.	רבא:											■
ואמר ליה רב פפא לרבא: והרי בעל מום, דלא קרבי - ונחתא ליה קדושת הגוף												♣
בעל מום קרב במינו.	א"ל: [רבא]											!
א"ה, טרפה נמי קא קרבה במינה												♣
ככהמה טמאה, מה בהמה טמאה - פסול הגוף, אף כל - פסול הגוף, לאפוקי בעל מום - דפסול חסרון נינהו.	אלא אמר רבא:											!
והלא (ויקרא כ"ב) שרוע וקלוט כתיב בפרשה, והא הני פסולי הגוף נינהו	רב אדא לרבא:											♣
ככהמה טמאה, מה בהמה טמאה - דליכא במינה, אף כל - דליכא במינה, לאפוקי בעל מום - דהא איכא במינה. מאי אמרת - טרפה איכא במינה, לא דמיא לבעל מום: בהמה טמאה - אסורה באכילה, וטרפה - אסורה באכילה. לאפוקי בעל מום - דמותר באכילה.	אלא אמר רבא:											!
המקדיש את הטרפיה - צריכה מום קבוע לפדות עליו.	שמואל:											♣
ש"מ: פודין את הקדשים להאכילן לכלבים												♣
אלא אימא: עושה קדושה למות.												!
אינה אלא כמקדיש עצים ואבנים בלבד.	ר' אושעיא											♣
הכלאים, ויוצא דופן, וטרפיה, וטומטום ואנדרוגינוס - לא קדושין ולא מקדשין.	תא שמע, רבי אלעזר:											♣
לא קדושין - בתמורה, ולא מקדשין - לעשות תמורה.	ואמר שמואל:											♣
וכי מאחר שאין קדושין, מהיכן מקדשין? אלא אי אתה מוצא אלא במקדיש בהמה ואח"כ נטרפה.	ותניא, אמר רבי:											♣
הא היתה טרפה מעיקרא - לא נחתא לה קדושת הגוף												♣

תמורה-אלו קדשים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יד:
אלו קדשים שולדותיהן ותמורתיהן כיוצא בהן: ולד שלמים, ותמורתן, ולדן וולד ולדן עד סוף כל העולם - הרי הן שלמים, ושעונין סמיכה, ונסכים, ותנפת חזה ושוק.											■	מ
וכיון דתנא ולדן וולד ולדן, עד סוף כל העולם למה לי?											⊕	ג
תנא דידן שמעיה לר"א דאמר ולד שלמים לא יקרב שלמים, וא"ל תנא דידן: לא מיבעיא בוולדן - דלא מודינא לך, אלא אפי' עד סוף העולם - לא מודינא לך.											!	יד:
מנא ה"מ?											א	יד:
(ויקרא ג) זכר - לרבות את הולד	דת"ר:										!	יד:
והלא דין הוא, ומה תמורה, שאין גידולי הקדש - קריבה: ולד, שגידולי הקדש - אינו דין שיקרב?											⊕	יד:
מה לתמורה - שכן נוהגת בכל הקדשים, תאמר בולד שאינו נוהג בכל הקדשים, הואיל ואינו נוהג בכל הקדשים אינו קרב - ת"ל זכר - לרבות את הולד.											!	יד:
נקבה - לרבות את התמורה											!	יד:
אין לי אלא ולד תמימין ותמורת תמימין ולד בעלי מומין ותמורת בעלי מומין מנין?											א	יד:
ת"ל: אם זכר - לרבות ולד בעלי מומין, אם נקבה - לרבות תמורת בעלי מומין.											!	יד:
ואיפוך אנא	רב ספרא לאביי:										⊕	יד:
ממקום שנתרבתה תמורת תמימין - נתרבתה תמורת בעלי מומין.	[אביי]										!	יד:
מי קאמינא לך ליפוך אם זכר אם נקבה, אנא כוליה קרא קאמינא, אימא זכר - לרבות את התמורה נקבה - לרבות את הולד	א"ל:רב ספרא]										⊕	יד:
ולד - לשון זכר משמע, תמורה - לשון נקבה משמע.	א"ל:אביי]										!	יד:
למאי הלכתא?											⊕	יד:
ליקרב, ואליבא דר"א [בן שמוע] (תו"ט), דמהו דתימא, כי קאמר רבי אלעזר עולה - דאיכא שם עולה על אמו, אבל הני ולדות - לא קרבי, קמ"ל.	שמואל:										⊕ !	יד:
לרעיה, ואליבא דדברי הכל.	בר פדא:										⊕ !	יד:
ליקרב ואליבא דר"א	איתמר נמי רבא:										⊕ ■	יד:
לרעיה ואליבא דדברי הכל.	רב פפא:										⊕ ■	יד:
והאי תנא מייתי לה מהכא: (דברים י"ב) רק קדשיך - אלו תמורות, אשר יהיו לך - אלו הולדות תשא ובאת יכול יכניסנו לבית הבחירה, וימנע מהם מים ומזון כדי שימותו - ת"ל (דברים י"ב) ועשית עולותיך אינו צריך, הרי הוא אומר אשם הוא - הוא קרב, ואין תמורתו קריבה.	[רבי ישמעאל]										⊕ ■	יד:
תשא ובאת - יכול יכניסנו לבית הבחירה וכל	אמר מר:										■	יד:
מנא תיתי הא? כיון דגמרי חמש חטאות - הנך מקרב קרב?											⊕	יד:
מהו דתימא: חמש חטאות - מתות בכ"מ, והנך - ימותו בבית הבחירה, קמ"ל.											!	יד:
יכול אף ולדות כל הקדשים כן ת"ל רק קדשיך.	אמר מר:										■	יד:
ולד דמאן? אי דעולה - זכר הוא, ולא בר אולודי הוא ואי דחטאת - גמירי לה דלמיתה אזלא אי דאשם - גמירי לה דלרעייה אזלא דכל שבחטאת מתה באשם רועה											⊕	יד: